

9. Maaperä ja ravinteet

Kasvit ottavat vettä ja ravinteita maasta juurillaan.

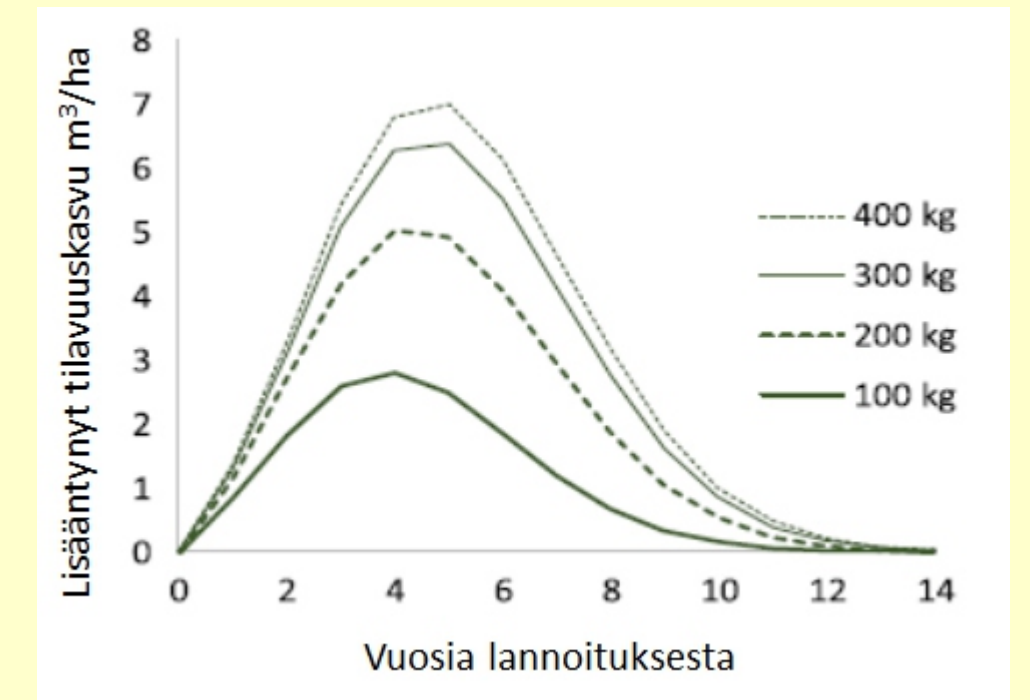
Eri kasvien ja myös eri puulajien juuret ovat sopeutuneet erilaisiin kasvuympäristöihin. Esimerkiksi männyn paalujuuri ulottuu syvälle maan sisään, kun taas kuusen juuristo levittäytyy laajalle, mutta on kokonaisuudessaan melko ohuessa maakerroksessa.

Männyt pärjäävät syvemmän juuristonsa ansiosta kuivemmassa maaperässä kuin kuuset ja lehtipuut.

Kovin kosteilla paikoilla puolestaan pärjäävät kosteisiin olosuhteisiin erikoistuneet kasvit, puista esimerkiksi hieskoivu ja tervaleppä.

Suomalaisen metsän kasvun kannalta maaperän tärkein ravinne on typpi – lisäämällä maahan typpeä metsän kasvu lisääntyy mineraalimailla (eli muualla kuin soilla) lähes aina (kuva oikealla ylhäällä).

Varttuneen kuusikon kasvunlisäys eri typpilannoitustasoilla verrattuna lannoittamattomaan. Kuva muokattu lähteestä: Pukkala, T. (2017) Forest Ecosystems 4:3.

Suomen yleisin maannostyyppi on podsolimaannos (kuva vieressä), jossa ovat selvästi toisistaan erottuvat karikekerros, humuskerros, huuhtoutumiskerros, rikastumiskerros ja muuttumaton pohjamaa.

